

Mit 7 måneders ophold på Tasmanien!

Skrevet af Cecilie Bay Poulsen – IAEA/AgriVenture-trainee 2004/2005

I løbet af min skolegang har jeg altid haft en drøm om at skulle ud at rejse i et års tid, når jeg sluttede min studentereksamen på handelsgymnasiet (HHX) i Nakskov.

Efter min studentereksamen valgte jeg at arbejde et halvt år for at tjene til rejsen. Herefter tog jeg på Idrætshøjskole i Ikast i et halvt år.

Jeg valgte at rejse med organisationen IAEA (International Agricultural Exchange Association), hvilket er en landbrugsorganisation, som sender unge mennesker i alderen 18-30 år ud til forskellige lande. Jeg havde hørt fra venner, som selv havde været ude at rejse med organisationen, at det er en rigtig god måde at rejse på. Man bor hos en værtsfamilie, hvor man får kost og logi samtidig med at man får løn for det arbejde, man udfører på farmen. Måden at bo på gør også, at man kommer tættere på landets kultur og sproget.

Jeg valgte Australien som mit rejsemål, da jeg havde hørt fra familie og venner, at det skulle være en kæmpe oplevelse at besøge dette store land. Jeg valgte et 7 måneders program via IAEA. Min placering blev kronprinsesse Marys ø, Tasmanien. På Tasmanien kom jeg til at bo på en fårefarm hos Allan og Carol Phillips, som har 3 piger i alderen 9, 11 og 13 år.

Jeg valgte at være Agrimix-praktikant, hvor man er 50 % ude og 50 % inde i huset. Hjemmefra havde jeg som 1. prioritet valgt at arbejde på en fårefarm. Man kan også vælge en farm, hvor der dyrkes korn eller et landbrug, der er baseret på mere gartneri.

Min tur til det store land begyndte med et seminar i Melbourne, hvor alle trainees i Victoria-området og på Tasmanien var samlet i 2 dage. Det var et par rigtig gode dage, hvor vi blev rystet sammen på kryds og tværs, så man også vidste, hvem der ellers boede i det samme område som en selv.

Efter seminaret kom vi ud til værtsfamilierne. Vi trainees, som skulle til Tasmanien, kom selvfølgelig ud på en ekstra lille flyvetur. Vi var kun 4 trainees på Tasmanien fra IAEA til at starte med, 2 måneder senere ankom der 2 mere.

Jeg kom til familien Phillips, hvor jeg boede i en lille hytte, som lå 100 meter fra gården. Få uger efter min ankomst købte jeg min egen bil, en Mitsubishi Sigma fra 1982, hvilket gjorde det meget nemt at komme rundt på Tasmanien.

Fårefarmen består af i alt 2.600 hektar. Familien har i alt ca. 5.200 får. Af de i alt 2.600 hektar er de 2.300 hektar bushområde, hvilket kan oversættes til et skovområde med træer og buskads. Resten, de 300 hektar, er det flade græslandskab ved siden af gårdene. Tallene virker noget overvældende, men man skal tænke på, når der kun bor 500.000 på Tasmanien, og staten er halvanden gang større end Danmark, er der langt imellem nogle af gårdene og dermed utrolig meget jord til den enkelte landmand.

Familien, jeg boede hos, havde kun får, så de dyrkede ikke andet end uld. Ulden er det fineste uld, som kaldes merinould. Familien sælger ulden til virksomheder i Japan og i Italien. Stedet, hvor familien bor, er lidt forskelligt fra andre steder på Tasmanien, mest pga. det store bushområde, hvor fårene går og græsser. Bushområdet er et af de bedste steder at dyrke merinould, den bliver blødere og stærkere. Det er den næring, der er i græsset, som gror i bushområdet, der gør området attraktivt for merinofår.

Da jeg kom i begyndelsen af september 2004 brugte vi et par uger på at sætte et helt nyt hegn op på en af "the paddocks", hvilket er et indhegnet græsområde, hvor fårene går. Alle lammene var næsten også født, hvilket normalt sker i slutningen af august/begyndelsen af september. I slutningen af september kom den travle periode så, hvor fårene skulle klippes, også kaldes "shearing" på engelsk. Der skulle klippes i alt 2.000 væddere, hvilket er de kastrede hanfår. Hunfårene og hanfårene bliver klippet i juli og august.

Shearingen varede hele oktober måned. Den første uge før vædderne bliver klippet skal de flyttes fra "bushområdet", hvilket kaldes "mustering". Der går typisk 200-300 får sammen, også kaldes en "mob".

Mustering kan tage 2, 4, 6 eller 8 timer, afhængig af, hvor fårene befinder sig, og hvor mange de går sammen i flok, inden man starter. En af de sidste gange vi musterede, blev jeg væk i et af bushområderne, min radio virkede ikke pga. manglende signal, og i så store områder, som fårene befinder sig i, er det ikke let at kommunikere, hvis man ikke har en radio, og slet ikke hvis den ikke virker. Der var også det minus, at jeg ikke kendte bushområderne på det tidspunkt.

Efter at man har musteret den første uge, så der er nok får til at kunne blive klippet den efterfølgende uge, starten shearingen. Her på gården var der 2 shearere. Det er forskelligt fra fårefarm til fårefarm, hvor mange shearere, der er. Det kommer også helt an på, hvor mange får den enkelte sheepfarmer har. De 2 shearere klippede hver ca. 110 får om dagen, men er også et utrolig hårdt arbejde. Mens shearerne klipper fårene, skal ulden sorteres, kaldes også "skørtes" efter hvor den sidder på kroppen af fåret. Ulden på siden af fåret kaldes fleecen, og er den fineste del og sorteres i forskellige bunker alt efter, hvor stærk den er. Jeg var med til at skørte nogle gange, men man skal prøve det mange gange, før man præcis ved i hvilken bunke, fleecen tilhører. Når shearingen er overstået kommer ulden ned i hvide sække, bliver herefter presset sammen af en maskine og bliver til baller, før det køres til udlageret. Det vil sige første uge mustering, herefter shearing,

ugen efter igen mustering, og shearing til sidst. Jeg prøvede også at klippe et får, hvilket er sværere end det ser ud til, fordi klipperen vibrerer samtidig med at man klipper fåret.

I løbet af shearingen lavede jeg hver dag sandwich til formiddags- og eftermiddagspausen, og gjorde den varme middagsmad klar nogle af dagene.

Fårene får også medicin og vaccination lige efter klipningen.

Midt i november måned var tiden kommet til "lambmarking". Her får lammene puttet ørenummer i øret og halen plus skindet deromkring klippes af. Pga. klipningen vil der komme en masse blod i området, som tiltrækker fluer og disse kan ligefrem æde fåret, hvis de ikke får medicin for det. Dette blev gjort på ca. 1100 lam, hvor 2 mænd udefra kom og hjalp med arbejdet. Her var mit arbejde at sprøjte medicin ind, der hvor skindet og halen var klippet af. Udover det gav vaccinerede jeg også lammene. Et anderledes stykke arbejde end "shearingen", men interessant at prøve.

I slutningen af januar var det tid til at crunche hunfårene og lammene. Crunche vil sige at man klipper ulden af fåret i ansigtet og i bagdelen, hvilket bliver gjort et halvt år efter at de er blevet klippet. Grunden til det er, at et halvt år efter shearingen sidder der så meget uld i ansigtet, at de næsten ikke kan se ud, og ulden fra bagdelen skal fjernes pga. al den puuh, der ellers vil sætte sig kan blive til "flybomb". En shearer kan crunche ca. 450 får på en dag, og her crunchede min værtsfar også. Under crunchingen fejede jeg ulden væk efter hvert får og sorterede den i 3 bunker, hvilket er noget nemmere at gøre i forhold til at sortere ulden under shearingen.

I løbet af mit ophold har husarbejdet mest bestået af rengøring som at støvsuge, vaske gulv, ordne badeværelse og pudse vinduer, alt det som også skal gøres i ens eget hjem. Udover det lavede jeg også aftensmad cirka en til to gange om ugen, hvilket specielt var de dage mine værtssøstre havde fritidsinteresser efter skole og forældrene skulle hente dem eller hvis mine værtsforældre skulle til noget om aftenen.

Græsslåning, hænge vasketøj op og pille ukrudt i køkkenhaven var også noget jeg blev sat til, så det var ikke kun rengøring inde i huset, som de fleste nok vil forbinde med husarbejde.

Under mit ophold prøvede jeg at holde jul efter australsk tradition. Her bliver julen holdt den 25. december midt på dagen og ikke den 24. december om aftenen, som vi danskere er vant til. Den anden forskel ved julen er årstiden, hvor de har sommer, og hvor vi har vinter. Midt på dagen fik vi et stort varmt måltid bestående af kartofler, en grønsagsret, lammekød, kalkun og budding til dessert. Lidt anderledes end den danske julemad, men alligevel rigtig god mad. Der var juletræ, men der danses ikke rundt om det under salmesang. Gaverne ligger under juletræet som i Danmark. Det var mine 3 værtssøstre, som stod for uddelingen.

I weekenderne var vi trainees på Tasmanien, som regel altid ude at se øen og have det sjovt sammen. Udover os fra organisationen IAEA, var vi også sammen i weekenderne med 5 trainees fra organisationen IRE, hvilket gjorde weekenderne sjovere. Tasmanien er et meget interessant sted at besøge. Øen ændrer sig hurtigt fra øst til vest og er en blanding af norsk fjeld og skotsk højland med nogle rigtig smukke kølige regnskove. En tredjedel af Tasmanien består af nationalparker (skovområde) og i næsten hver nationalpark kan man se og opleve et vandfald.

I januar måned besøgte mine forældre mig, hvor vi rejste rundt sammen i 10 dage og kom hele øen rundt, hvilket var ca. 2.000 km. Vi fik set utrolig meget og havde nogle rigtig gode dage sammen.

Dette var lidt om mit halve år på Tasmanien, hvor jeg boede hos en rigtig, rigtig god familie. Jeg har lært meget igennem det at arbejde med får og set og oplevet hele Tasmanien, hvilket har været en oplevelse for livet, nu når jeg ser tilbage. Efter mit ophold skal jeg ud at rejse i 2 måneder med 6 andre danske trainees, som alle har arbejdet på gårde i Victoriaområdet. Vi skal rejse op langs østkysten til Cairns for at køre tværs gennem landet til Darwin og så videre sydpå til Alice Springs, som ligger cirka lige midt i Australien. Vi skal dog køre hele turen til Sydney for at flyve hjem til Danmark i begyndelsen af juni måned.

Jeg kan varmt anbefale denne måde denne måde at rejse ud på. Man får mulighed for at udvikle sine engelskkundskaber meget, og dermed blive rigtig god til at tale og forstå det. Man kommer også tættere på landets kultur. Nu er den australske kultur ikke så forskellig fra den danske, men man fornemmer hurtigt aussiernes venlighed og imødekommenhed, som tydeligere vises end danskernes gør. Derudover får man også et indblik i, hvordan en familie "Down Under" lever i sin hverdag.